

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hebdomas Patientiæ Sive Methodus Facilis Totam
Septimanam Inter Omnes Fortunæ, Ac Vitæ, Coeterosque
Causas Humanas In Sancta Quietè, Pace, Et Patientia
Transigendi Ex Consideratione, Imitatione Et ...**

Dietmer, Georg

Moguntiaë, 1674

Dies Mercurii. Non est qui consoletur eam, ex omnibus charis ejus Thren. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46586)

franchini multo plus sole lucidiorem,
sibi semel, & secundo & tertio exhiben-
tem, dicentemque: Ecce anima amici
pro quo sollicitus sacram hostiam litasti.

DIES MERCURII.

Non est qui consoletur eam, ex omni-
bus charis ejus *Thren. 1.*

CAPUT I.

*Consideratio quarta de doloribus B.V. de-
sumpta ex intima cognitione eorum, quæ con-
ducunt ad movendam commiserationem, & de
quibusdam aliis circumstantiis dolorem
aggravantibus.*

Nescio mi Parthenophile, num satis
liquido perspectas habeas omnes
eas causas, ob quas amor tuus dulcissi-
ma Mater tantum mœroris, dolorisque
animo susceperit. Eas penitius inspi-
cies, si sequentia puncta acuratiore tru-
tinâ mecum perpenderis. Illud impri-
mis certum, teneriora corpora & facilli-
me,

ne, & gravissime lædi, porro fæmineo sexu nihil tenerius, nihilque mollius, unde ceræ instat omnes formas & impressionis Matris suscipiunt, magis sensibili affectu fœtus suos diligunt, & prosequuntur; gravius dolent adversis, uberius gaudent secundis; cum itaque Domina nostra nobilissimæ esset complexionis, ac constitutionis corporeæ, tenerrimi corporis, delicati & exquisiti sanguinis, facile omnes dolores filii in se transformavit, cumque perfectè nosset qualis, quantusque esset suus hic filius, non potuit non omnes filii sui dolores, & totius carnificinæ imaginem in se circumferre; dolebat ergo eò vehementius, quò magnitudo cruciatuum Christi erat intensior; angebatur sæpius quò numerus eorundem multiplicabatur magis; & quantò acerbiores erant plagæ filii, tanto acerbius contremiscebant viscera Matris. Accedebat quod mœstissima Mater, Virgo esset pudicissima; quæque pro insitâ, forte nullum antea spectârat hominis è medio tollendi supplicium, præter hoc, illudque
tam

tam atrox proprii filii; Erat insuper Mater fons pietatis, & misericordiæ scelestissimorum etiam hominum assuetam misereri, & piissimum cor ipsius non in mille partes scinderetur in tantis filii sui doloribus, cum & rupes, & elementa bruta, & tota natura contremisceret? lacrymabili ejulatu, & clamore filium suum olim deflebat David 2. Regum 18. *Fili mi Absalon, Absalon fili mi, quis mihi dabit mori pro te.* Job ad subitam mortem filiorum scidit vestimenta sua, & tonso capite corruit in terram. Et dicebat de Jonatha suo David: *Doleo propter te Jonatha, decore nimis & amabilis, super amorem mulierum, sicut mulier unicum amat filium suum, ita ego te diligebam.* Verum longo majori mœroris æstu jactabatur Virgo, cum, si Divo Bernardo credimus, sic loqueretur: *Videbam mori, quem diligit anima mea, & tota liquefiebam præ doloris angustia. Aspiciebat & ipse benignissimo vultu suo me p'orantem, & voluit me paucis verbis consolari, sed ipsa consolari non poteram; sed flebam dicens: fili mi, fili mi, cur tecum non moritur Mater? O*

F

mors

*mors mihi misere noli parcere; tu enim sola
 præ cunctis places: exerce vires tuas, trucidam
 Matrem cum filio, occidat simul Mater. Apud
 Convelt. 894. Parcebat nihilominus
 mors crudelis Virgini, ac ne cito mo-
 reretur, ut diu mori posset, spiculum in-
 torquere omisit; forte Parthenophile,
 quia alterum spiculum figendum san-
 ctissimo cordi Christi mortui prævide-
 bat, quod cum sentire non posset, eodem
 jam habitam in examini corde Jesu Ma-
 ter perfoderetur. O dolor talis, tantæ-
 que Matris! de hac plaga scribens Si-
 meon Metaphrast. apud eundem ibid. Hæc
 omnia profundius illam Dei Matrem trans-
 verberabant, quam ulli clavi, pro unâ filii
 plaga innumeris sauciabatur plagis. His ac-
 cedebat dignitas, & Majestas tanti filii,
 quæ dolores Matris piissimæ incompa-
 rabiliter exaugebat; quo enim nobi-
 lior, quo major, quoque dignior Per-
 sona est, cujus jacturam, damnumque
 patimur, tanto majore dolore obrui-
 mur: quanto vulnus est majus, quod
 universitas accipit, tanto plures exigit
 lacrymas; tantoque gravior calamitas.*

Erat

Erat autem Persona hujus filii, qui patiebatur infinitis modis nobilior, dignior, ac præstantior omnibus Angelis, & creaturis possibilibus; Erat vita Dei filii innumeris thesauris preciosior, infinitis mundis præstantior, unde & in corde afflictissimæ Matris, quæ rem secundum se æstimabat, major dolor exoriebatur, quam qui ex amissione omnium reliquorum bonorum enasci potuisset. Refert Dubravius *lib. 32. historie Vladislaum Hungariæ & Bohemiæ regem*, posteaquam uxor ipsius Anna puerperio extincta fuisset, tantum animo dolorem concepisse, ut adversus omne solatium aures occluderet, nullius voces pro remedio aliquid afferentesmitteret, nec unquam vestem lugubrem deponere statuisse, adeo intima cordis dolor invaserat, pectusque & viscera diviserat. Sed quid Anna Vladislao? tanto scilicet charior erat Mariæ Jesus, quo Deus altior hominibus, mensuramque doloris statuebat mensura & magnitudo patientis, ac morientis Dei. Urgebat insuper piissimæ Virginis pectus,

Eius, Judæorum iugens noxa, horrendum peccatum, & ab orbe condito inauditum tacinus & deicidium, constat autem homines quosdam eo amoris, & observantiæ erga Deum optimum maximum processisse, ut si peccatum aliquod contra Numinis honorem commissum inaudirent, tam vehementi mœrore corripentur, quò vix sese quieti reddere valerent; scindebant ob eandem causam sanctioris vitæ viri in veteri lege sua vestimenta, cum Dei honorem læsum adverterent. Heu, heu, Parthenophile, quam non vestes, sed pectus amantissimæ Matris tuæ, & intimas medullas, ipsumque cor disscissum fuerit? posteaquam non Numinis tantum honorem, sed ipsum Numen læsum gravissimè, & tam immani carnificina interceptum conspexit. Augebatur tantus dolor Virginis amplius, quod clarissime conspiceret, ex eo Judæorum scelere dilectam sibi gentem, urbemque Hierosolymam funditus eversum iri, prout dein contigit, quando Judæi triginta, uno argento divenditi fuerunt, quod ab ipsis
 Chri-

Christus argenteis triginta venisset; neque mirum, si tanta Judæorum calamitas gravissime Dei Matrem læsit, & afflixit, cum ipse Christus illius excidii aliquando mentionem faciens, fleverit, dicendo: *Jerusalem, Jerusalem si cognovisses & tu &c.* Erat tunc scilicet hora tenebrarum, nec conspiciebant quidquam rabiosi canes, quam sanguinem filii, & sanguineas Matris lacrymas, quibus tamen non modo ad commiserationem non movebantur, sed ad crudelitatem fortius, & fortius exardescabant.

Est & alia causa dolores Virgini non mediocriter aggravans; scilicet quod proverbio dicitur: solatium est miseris socios habere pœnarum, locum non reperit in mœstissima Domina, nec enim erat, qui vel simile quid pateretur ut Jesus & Maria, vel eosdem consolaretur. Unde & Hieremias cum dixisset: *cui comparabo te?* subjunxit, *& consolabor;* quasi diceret: si quem similes dolores sustinentem reperire possem, illū solatiū loco tibi adducerem. Sed cheu Parthenophile percurrere profanas historias, re-

lege sacras, & ecclesiasticas, similem doloribus animam non reperiens; hinc recte Lyranus *in comment. hujus* ait: *non invenio aliquam ita afflictam, quam tibi possum in exemplum proponere, pro aliqua tua consolatione* O Virgo Mater. Et *Gloss. ord.* *Non invenitur tibi digna comparatio, tota es informis, tota horribilis, totam te possidet contritio; ad non esse tendis.* Refert Herodotus *lib. 3.* Sanitidem Ægyptiorum regem à Cambyse Rege Persarum bello victum, ac captum fuisse, una cum charissimis liberis filia, & filio. Cambyse ergo cum esset vindictæ cupidissimus, ut miserum parentem amplius affligeret, præcepit, ut filia capti regis vilissimis ancillæ vestibus induta, coram Sanitide parente cum reliquis famulabus urnas portantibus ad hauriendam aquam properaret; quo spectaculo Ægyptii quidem copiosas lacrymas effundebant; Pater vero illius, nullum doloris indicium prodebat. Admirans Cambyse, immaniore spectaculo statuit animum captivi regis excruciare; jussit ergo, ut Princeps filius sordidissima, & squallenti veste ami-

amicus, scurris ac mancipiis admixus, ferreum anulum in collo gestans, & ore, como ac fræno compresso, coram Patre suo per viam publicam transfret: quo viso Ægyptii quidem ejulatibus & singultibus auras implebant; Parens vero illum intuens, nullum mæroris argumentum edidit. Accidit nihilominus paulo post, ut transeunte illuc quodam sibi valde charo amico, qui & ipse eo bello captus fuerat, & ex summa divitiarum copia ad extremam paupertatem reductus fuerat, lacrymas Rex miser continere non posset. Quod advertens Cambyses ex eodem seiscitatus fuit: quid demum causæ subesset, quod filiorum miseriis non commotus fuisset, amici autem infortunium tam amaro planctu prosequeretur? cui alter respondens, dolorem, inquit, internum profusione lacrymarum non mediocriter minui, esseque quoddam levaminis, & solatii genus: internum autem dolorem quo in tanta miseria filios constitutos conspexisset, adeo acerbum extitisse, ut lacrymarum effusio nulla

ratione illum temperare, aut levaminis, solatiive quidpiam ei afferre posset, sicut in miseris amici. Ingentem dolorem Regis hujus fuisse oportet Parthenophile, cœterum si cum Virginis nostræ cruciatibus comparetur, nullius momenti fuisse facile intelliges; erant enim tot, ac tanti, ut nec sanguineis lacrymis temperari possent. Vidit Rex Ægypti filios vilibus indutos vestibus, mancipiorum more; Vidit cœlorum ac terrarum Regina unicum filium, & delicias suas instar propudiosi fatui alba veste, ac velut ridiculum regem lacera purpura indutum. Vidit ille filiam inter ancillas, & mancipia; Vidit Maria Jesum suum inter sceleratos latrones deputari. Vidit ille filios captivos, non morientes, aut ex cruciatos; Vidit Domina nostra charissimum natum & à perfidis captum, & in turpissimum tum crucem levatum, & morte atrocissima peremptum. O quam vere, inquebas tum temporis mœstissima Mater mea: *Attendite & videte si est dolor similis, sicut dolor meus. Thren. I. Solabatur se*

se

se David de obitu amici sui Abner. 2. Reg. 3. his verbis : *Nequaquam ut mori solent ignavi mortuus est Abner. Manus ejus ligatae non sunt, nec pedes ejus compedibus aggravati. Sed nec hoc de suavissimo suo filio dicere poterat dolorosissima Mater; videbat enim Christi manus ac pedes funibus, ac demum clavis ligatos, ac transfixos, totum corpus flagellis, virgisque cruentatum & exulceratum, adeo ut nec species amplius, nec decor ullus in eo cerneretur. Dolebat aliquando Jacob Patriarcha Gen. 37. cum diceret : *Tunica filii mei est, fera pessima comedit eum, bestia devoravit Joseph! scissisque vestibus indutus est cilicio, lugens filium suum multo tempore. Sed nec hic luctus cum mœstitia Mariae pectoris conferri ullo modo potest; videbat siquidem Jacob filii sui duntaxat vestem sanguine conspersam alieno; hæc propriis oculis tenerrimum filii sui corpus vulneribus undique hians, & stillans proprium sanguinem intuita est. Supererant Jacobo filii alii undecim, ex quorum consortio solatium caperet; tristissimæ Virgini alius filius**

non erat. Agnovit tandem figmentum Jacob, & tale subesse, poterat suspicari; verum Maria filium suum à feris pessimis dilacerari non sciebat modo, sed etiam oculis hauriebat. *Vere Domina non est dolor sicut dolor tuus! & magna velut mare contritio tua!* Audiebat aliquando nominari arcam Dei, eamque à Philistæis interceptam sacerdos Heli, & cecidit è sella retrorsum juxta ostium, & fractis cervicibus mortuus est. *1. Reg. 4.* Umbra erat Arca illa humanitatis Christi, erga quam tantopere afficiebatur mystes senex; Ast ipsam hanc sacratissimam Dei humanitatem piissima Mater in manus pessimorum hominum incidisse, conspexit; nec solum captam, sed spineis ac ferreis cupidibus multipliciter perforatam, fœtis sputis deformatam, pedibus impiorum subjectam, contusam, profanatam, & sanctum sanctorum proculatum, non tam oculis, quam sanguineis lacrymis profecuta fuit. O horror ô dolor, ô Mater Maria! contremuerunt aliquando viscera materna sceminæ illius *3. Regum 3.* quæ audiebat:

bat:

bat: *dividite infantem vivum in duas partes, & date dimidiam partem uni, & dimidiam partem alteri. Ideoque clamabat: date illi infantem vivum, & nolite interficere eum. Verum divisio ea executioni data non est, recepit infantem integrum Mater; Tu vero ô afflictissima Mater nec charissimam tuam prolem vivam recepisti, nec totum, sed posteaquam in castissimo gremio tuo reposita de cruce fuit, anima & sanguine & spiritu carebat, & intercipiebatur præ angustia cordis tui spiritus tuus. Recordare Domina omnium dolorum tuorum, dumque anima mea à corpore dividenda erit, eam gremio tuæ clementiæ excipe! flebat & illa Mater Parthenophile irremediabilibus lacrymis, atque dicebat. Heu, heu fili mi, ut quid te misimus peregrinari? lumen oculorum nostrorum, baculum senectutis nostræ, solatium vitæ nostræ: spem posteritatis nostræ, omnia simul in te uno habentes; te non debuimus dimittere à nobis. Tob. 10. Sed plorabat Anna Tobiam filium absentem, & vivum; Maria autem filium suum infami peremptum patibulo, deplorat. Dicebat*

itaque, vel gemitus rectius castissima simul, & mœstissima columba Marianum pectus: Consolantem me quasi vi, & non inveni; posuit me desolatam, tota die mœrore confectam. Ut autem ad compatiendum Virgini Matri tuæ, fortius commovearis Parthenophile, coronidis loco proponam tibi ingeniosam devotissimi Patris Carthagenæ speculationem in ea verba *Thren. 3. Magna est velut mare contritio tua.* Thargum Chaldæum, inquit, *lib. 22. hom. 4. verti: Magna est velut gigas contritio tua.* Ac si diceret: Tantum excedit dolor tuus *O Virgo*, aliorum dolores, quantum gigas excedit pigmeos, dolor tuus gigas est, reliqui pigmei. D. Hierony. de questionibus hebraicis transfert: *Magna velut aqua calida contritio tua.* Ac si dicat: reliqui aliorum dolores sunt aqua tepida, dolor tuus est instar aquæ ferventis, & bullientis, quæ ubicunque carnem contingit, ampullas educit, & ulcera facit, & gravius quam prunæ ipsæ urit, ob subtilitatem materiæ, quæ facilius poro penetrat. Sed, pergite auctor,

thor,

thor, vim faciens in translatione nostra latina & vulgata, quæ valde conformis est hebraicæ lectioni, ubi *Jamin* proprie significat mare; expendamus, si placeat, proposita verba: *Magna est velut mare contritio tua.* Perinde fuit ac si diceret: aliorum dolores fluvii sunt, & fontes; dolor autem tuus magnus est velut mare, excedens non solum quantitate, sed & qualitate reliquos omnes. Nam sicut aquæ fontium, & fluviorum dulces sunt, maris vero amaræ; ita aliorum dolores in comparatione acerbitatis, & amaritudinis Mariani doloris, dulces sunt judicandi. Vel aliter. *Magna est velut mare contritio tua:* sicut omnes guttæ maris sunt amaræ, nihilque aquæ reperitur in eo, quod salsum & amarum non sit; sic dolor tuus. *O Virgo* præ magnitudine acerbitatis nulla dulcedinis consolatione mixtus est. Ita enim B. Virgo dolore immerfa erat, ut ab omni læta cogitatione se prorsus abstineret, unde sicut in maris tempestate fluctuum vicissitudo non cessat magno impetu concutere littus, & evanescentibus his,

alii magis tumescentes succedunt, quibus magis & magis augetur tempestas; non dissimiliter lugubris, ac mœstissimæ Virginis cogitationes, quibuscum animoolvebat cruentum ejus sudorem in horto; terribilem illam agoniam, cum diceret: *Tristis est anima mea usque ad mortem*; comprehensionem illius cum fustibus, & armis; irrisiones & opprobria, per judicium tribunalia, gravissimam flagellationem, & immanem spinarum coronationem, crucis bajulationem, diram clavorum transfixionem, inter latrones turpissimam mortem. Istæ, inquam, cogitationes velut tumescentes fluctus Mariani pectoris littus mirabili quadam vicissitudine, quasi certatim acriter concutiebant, & quibusdam earum evanescentibus, aliæ graviores & mœstiores succedebant, adeo? ut jam Maria non mare serenum, quæ regina serenissima dici solebat, sed mare turbulentum merito nuncupari posset. Hæc author de Virginis honore optime meritis, quæ gembundo tuo
ani-

animo Parthenophile accuratius perpendenda relinquo.

CAPUT II.

Ex amore & imitatione dolorosæ Virginis patientiam exercere in morbis, & ad versa valetudine.

Vix equidem credo te omnino nullo morbo, ægritudineve teneri Parthenophile; Ex quo enim in hoc miseriarum barathrum coniectum est genus humanum per peccatum, innumerabiles morbi, corporumque sinistrae affectiones prodierunt. Deficit prope, quantumvis studiosissimus rerum indagator Ravisius, cum morborum species investigat; nam posteaquam alphabeto bene longo *cap. 51.* morbos ultra centum quinquaginta recensuisset; vix tamen mediam eorum partem in medium attulisse censendus est. Unde non statui te excitare, ut ipse tibi dolores, cruciatusque corporis procures, quibus piis afflictationibus aliquam dolorum

rum

rum Virginis imaginem, similitudinemque in te exprimas; quamvis id permulti præclarique Dominæ nostræ studiosi summo suo emolumento tractitârint. Delicatiore modo siquidem tecum agere constitui, quam vel Philippus 2. Hispaniarum Rex cum filio suo Principe, quem teste Petro Matthæo Gall. *navr. 4. lib. 1.* circa vitæ suæ finem ad se evocatum, manu flagellum offerens, his verbis est allocutus: *Cape fili piæ instrumentum lanienæ flagrum, & Patris, atque avi sanguini, quo respersum vides, adde tuum.* Suaviore etiam ratione tecum agere conabor, quam cum suo Edmundulo filiolo Mabilia, Suri. 16. Nov. quæ munusculis puerilibus eidem persuasit, ut sextas ferias pane, & aqua duntaxat victitaret: misit deinde duo cilicia Parisios, alterum Edmundulo, alterum fratri in ea urbe litteris vacantibus; suavitque, ut se quot hebdomadis bis, terve, illis præcingerent. Et Edmundulo quidem nunquam linea mittebat indumenta, sed insuper contextam è setis vestem adjungebat. Delicior es Marchione
Aloy-

Aloyfio, qui parvulus mortis Christi recolendæ gratiâ sextâ quavis feria jejunabat. Tenerior & Magdalena de Ipris, quæ à septimo ætatis anno tenerum sinum urticis & aculeis implebat. Decem deinde annorum, cum Christum in templo vidisset, *O vere salutis nostræ author Jesu Christe*, inquit, *pro te nihil in rependenda vice habemus feci!* ubertimque plorans, & in abditam sylvam recedens, se spinis ad largam usque sanguinis effusionem verberabat, identitem vulnerum Christi cum lacrymis reminiscens *Myrcus in bibli.* Sed nec hoc potes Parthenophile, quod magnus quidam Princeps ac Præsul, Patriæ olim Pater potuit, fuit is Joannes Godefridus Imperialis Bamb. Ecclesiæ Episcopus, qui ut habet ejus concio funebris, Anno 1622. à puero dies noctesque cilicio duro gestando assueverat, diebus Sabbathinis in honorem Matris Virginis, sexta autem feria, in Jesu Christi crucifixi memoriam se flagellis acerrimè cruentabat, sæpe nudæ humo indormiscebat; adhæc omnibus Crucifixo dicatis sextis feriis, & Ma-

Ma-

Marianis doloribus ac honoribus Sabbathinis unica panis buccella, modicoque hâustu victitabat. Hæc inquam tibi nec suadeo, nec in hibeo, novi enim te ex eorum delicatulorum sanctorum esse numero, qui hæc, ac ejusmodi non tam imitationis gratia, quã admiratio- nis ergo proponi, contendunt; hoc igitur duntaxat hortor, & obsecro, ut siue fors aliqua, siue casus infortunatus, siue specialis Numinis providentia corporis afflictatio, valetudo debilis & infirma, morbi vis, & violentia, siue ægritudi- nis qualiscunque species obtigerit, id omne malum forti magnoque animo, ac patienti mente perferas, ea intentione, ut Virginis dulcissimæ, ac mœstissimæ Matris tuæ dolores acerbissimos tum pro tuo modulo, excola; tum quali- cet imitationis studio prosequaris. Le- gitur apud Portam *lib. 8. cap. 8.* si quis quotidie ex succo solsequii, seu molo- che cyathum medium sorbeat, omnibus morbis cariturum. Id non tibi modo medicamento genus præscribo, sed ta- men si morbis conflicteris, ex succo sol- sequii cyathum facias adhortor.

Solem

Solem suum Jesum sequebatur dolorosa Virgo, & succum cruentarum lacrymarum exprimebat mœstissima compassio, ebibe cyathum Parthenophile, dic ægrotanti animæ, dic moribundo corpusculo; calicem, quem misit mihi Pater meus, non bibam? imo verò sic te ipsum affare. *Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini invocabo*; morbus calix est salutis, ægritudo ut corpus affligit, sic patienter perlata, animum recreat; Invoca nomen Domini; cave ne in verba querula, aut motus inconditos prorumpas; neque enim opus est ut te moneam, ne in execrationes, murmura, blasphemias, aut superstitionas observatione prolabaris, peccata hæc hominum impiissimorum sunt, non Parthenophili patientissimæ Virgini dolores assiduo studio meditantis. Respiciebant fontem quendam ægri apud Æginense, ut in eo morbi, valetudini que exitum viderent; refert id Ludovicus Vives ex Pausania de rebus Achaia sic fere *in lib. 7. S. Aug. de civit. cap. 35.* templum scilicet fuisse Cereris, ac proximum

ximum fontem, in quem ægri post peracta sacra despectantes, morbi, valetudinisque exitum videbant. *Melius æger Parthenophile, in irgineo lacrymarum fonte, absque superstitionis nota, aut macula, morbi, valetudinisque tuæ exitum contemplaberis, qui erit voluntas Dei, & resignatio perfecta, fortis constantia in doloribus, & humilis patientia.* Ausim præterea te animare ad hauriendam ex hoc fonte salutem, aut certe ferendi morbi virtutem. Ipsumque, si hoc lubet, Cœlestis Cereris, ex qua nobis panis vitæ enatus est, templum, si pedibus non vales, mente adi, neque juxta, sed in ipso aditu fontem intueberis sanitatis; & si placet, dolorosæ Virginis, cujus hoc loco maxime honorem, & hyperduliam spectamus, sub Dettelbaco in superiore, aut si vis mœstissimæ Matris ad fagum in inferiore parte Franconiæ inter Lohram & Wisenfelt, vel quocumque beneficiis Dei parentis, ac doloribus ipsius insigni sacellum, spectata ibidem miraculosæ sanitatis indicia, tabellas ex votis appensas.

&

& fontis hujus Mariani saluberrimam videbis virtutem; Fontemque curationum fateberis Mariam. Quod si adhuc non satis confidas, audi ipsam salutem infirmorum apud Damas. *serm. de dor. Vir:* sic loquentem: *Ego evasi officina medicine agrotantibus; Ego fons perennis curationum.* Nosti præclare, lectionis enim Evangelicæ perstudiosus es, Hierosolymis probaticam fuisse Piscinam, quinque habentem porticus, in his jacebat multitudo magna langventium, cæcorum, claudorum, & aridorum expectantium aquæ motum. Porro Angelus Domini eam in piscinam certo descendebat tempore, movebatque Angelica sua virtute aquam; quique tum agrorum prior post motionem aquæ in piscinam descendisset, salvus fiebat, à quacuncque detineretur infirmitate. Parthenophile, Dolorosa Mater tua Piscina isthæc probatica est, in cujus dolorosis fluentis, à sacrificii sanctissimi in monte Calvariæ æterno Patri exhibiti, promanantibus, non unus tantum sanatur, sed quotquot se laverint diligentius

tius

tius. Sanabatur, qui prior post aquæ motum in piscinam descendisset; posteaquam ad Virginem descendit Angelus, quæ tum mota est, quando turbata est in sermone illius; verum, quia per eam motionem omnium Mater facta est, omnibus quoque medela existit ad salutem. Vis sanus fieri æger Parthenophile? te in piscinam dolorosæ Virginis demitte, & à quacunque infirmitate detineberis (si ita tuæ conducet saluti) liberaberis. Audi Richardum lib. 9. de laud. Virg. Maria est piscina probatica, in quam Angelus Domini secundum tempus descendebat, & movebatur aqua, & sanabatur unus. Tempore enim Incarnationis descendit Angelus Magni consilii in Mariam, & mota est aqua, quando ad novam salutationem turbata est Maria, & sanatus est unus, idest, quotquot crediderunt Deum trinum, & unum. Sed nisi te fatigem nimium morbo utcunque imbecillum, aliud sacrarum scripturarum autoritate plenum afferam testimonium. 4. Reg. 5. Leprâ laborans Naaman Syrus Princeps, iter ad

ad Elisæum Prophetam instituit, ut pristinam reciperet carnis sanam integritatem; cuius petitionem, posteaquam intellexisset Elisæus, misit ad eum nuntium dicens: *Vade & lava te septies in Jordane, & recipiet sanitatem caro tua, & mundaberis.* Iratus Naaman recedebat dicens: *putabam quod egrederetur ad me, & stans invocaret nomen Domini Dei sui, & tangeret manu sua locum lepræ, & curaret me.* Inductus tamen à famulis deinde herus, lavit septies, & sanatus est, & restituta est caro ejus, sicut caro pueri parvuli. Agnoscis mysterium? cur irasceris ubi morbo affictaris? quin septies lavararis in Jordane? aut quo Jordane? audi Rich. à S. Laurent. lib. 9. de laud. V. *Maria fluvius Jordanis, in quo ad præceptum Elisæi restituitur caro Naaman leprosi, sicut caro parvuli pueri, si in eo septies abluatur.* Porro lavaraberis septies, si septem Matris tuæ dolores penitus menti impresseris, iisque velut limpidissimis fluentis omnes impatientis animi maculas absterferis. Cæterum non existimo Parthenophile opus esse Maternam curam, quam dolo-
rosa

rosa

rosa Virgo suis clientibus in magnis morbi molestiis constitutis exhibere consuevit, tibi ob oculos ponere, ea enim pietas orbi Christiano notissima est universo. Si enim *actorum s. ejuerent in plateas infirmos, & ponerent in lectulis, ac grabatis, ut veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quenquam illorum, & libera-ventur ab infirmitatibus suis.* Quid non poterit protectio & invocatio Mariæ? si hoc discipuli potuit umbra, quid non poterit illa, quæ non modo à Spiritu Sancto fuit obumbrata, sed etiam à cruce morientis Salvatoris, ex qua omnes curationes corporis, animæque in nos profluxerunt. Quo tibi tamen majori solatio sim, præsertim cum ex morbis mors persæpe timenda sit, dolorosæ Virginis curam erga suos sibi devotos, & infirmitatibus oppressos, pauculis historiis declarabo, quas fide dignissimi posteritati transmiserunt. S. Petrus Daman. *lib. 6. ep. 29.* Refert quæ consequuntur verba: *Clericus quidam Nevenensis Ecclesiæ morbo depressus elanguit, jam jamque crescente molestia, moribundus ad extrema*

trema

tremam pervenit; hic regulam sibi sanctam ser-
 vitutis indixerat, ut B. Dei Genitrici quoti-
 diana per singulas horas laudum vota persol-
 veret; cumque velut egressurus in ejus pedo-
 re spiritus anxie palpitaret, ecce gloriosa Ma-
 ter Dei sibi visibiliter astitit, & sacri uberis
 papillam lac exprimens, ejus labiis instillavit, &
 divina virtutis antidoto protinus ille resumptis
 viribus ex infirmitate convaluit; & mox cle-
 ricalibus ornamentis indutus, ecclesiam adiit. se-
 sequere choris psallentium fratrum latus interse-
 rens, mirum videntibus spectaculum præbuit.
 Dicitur quod adhuc in labiis ejus quedam la-
 cis videbantur vestigia. E. pergit ratio-
 nem afferre S. Pater: Per hoc conjici po-
 test, quoniam ejusdem labiis, quibus eam ille
 laudavit, & coluit, gloriosa Virgo lac salutis
 immulsit, ut per illud corporis membrum, quo
 sibi venerabilis clericus laudis obtulerat glo-
 riam, congrua vicissitudine recuperanda salu-
 tis sue perciperet medicinam. Quamvis au-
 tem sperare vix possis ægrotanti tibi
 Virgineum hoc lac propinatum iri; cer-
 tissimum tamen tibi afferet dolorosa
 Mater solatium, & refrigerium, si non tam
 externis labiis, sed intimo à te corde in-

G

voce-

voctur. Alterum erga ægrotantem
maternæ pietatis cernè argumentum
apud Surium 23. *Junii*. Religiosa quæ-
dam erat vidua, quæ in sancta viduitate
diu serviverat Domino, & filias suas in
sancta virginitate sponsæ cœlesti inte-
gras servabat; huic, Maria Oegniacen-
sis in sanctorum numerum jam pridem
relata, vidit assistentem Divam Deipa-
ientem, & quasi flabello quodam caloe-
ri æstum, quo torquebatur humanissi-
me temperantem. Quam patiens, quam
in ei manus resignatus, quam æquo in
omni morbo fore animo Parthenophi-
le, si hanc tibi præsentem, tuosque do-
lores temperantem adverteres Domi-
nam? sed ne dubita eam in omni affli-
ctione tibi præsentem futuram, cujus
tu dolorum toties, tamque pio amoris,
& compassionis affectu recordaris. In-
numera sunt ejusmodi erga moribundos
beneficia magnæ Matris, variis libro-
rum voluminibus expressa, ad quæ bre-
vitatæ studio te remitto. Interim
quiete dolores, si qui sunt, Parthenophi-
le

te sustine, teque ad præscribendam devotionem accinge.

CAPUT III.

In honorem delorosa Virginis recitare rosarium 15. dolorum, cum annexis hymnis ejusdem dolorum mentionem facientibus.

PArthenophile, ingeniosus est amor, ut nosti, unde amatores mæstissimæ Matris tuæ varia invenêre argumenta, quibus indies dolorosa Virginis plantum partim meditando, partim vocali prece, partim sacris, sed lugubribus hymnis concelebrent. Sunt qui è celeberrimo D. Dominici Rosario quinque duntaxat dolorum mysteria colenda suscipiant; alii unum duntaxat doloris gladium, alii septem, longe plures alii commemorant. Quo itaque plenum desideriorum animum tuum omnibus, aut plerisque saltem affectibus exfatiem, quindecim præcipuos Virginis dolores hodie tibi colendos proponam,

more rosarii majoris per decades 15. dig-
 giti, ita ut ubi primam decadem per-
 curre, primi doloris mentionem facias,
 ubi secundam, secundi, ubi tertiam ter-
 tii, & sic deinceps. Quo etiam consula-
 tur memoriæ, scias rosarium per certa
 ætatis Christi tempora distributum esse,
 ita ut 5. primæ decades Christi infan-
 tiam complectantur; quinque inde aliæ,
 annos usque ad passionem; denique
 aliæ quinque tempus ultimorum cru-
 ciatuum. Adjungam ex pio quodam
 libello, qui nuper in manus meas per-
 venit, figuram ex veteri testamento sin-
 gulorum dolorū imaginem, ut si libeat,
 mens pie exspaciari possit; singulis
 dein quinque decadibus hymnum mœ-
 stæ Virgini sacrum, ac demum toti rosa-
 rio suavissimam de doloribus Virginis
 contemplationem.

Primam itaque decadem sic percur-
 res, ut dum salutationem Angelicam
 incipis *Ave Maria*, adjungas ista verba
 primum Virginis dolorem exprimen-
 tia: *Pregnans ad hospitium non recepta, sed
 ad stabulum Bethlemiticum divertere coacta.*

Hujus

Hujus doloris, imaginem, quem afflictissima Virgo mox futura puerpera, ita omni diversorio exclusa pertulit, præfiguravit typus, cum *Gen. 21.* Agar è domo herili proscripta, vagatur exul cum infantulo. Ubi igitur sic decies, cum uno Pater noster, salutationem percurreris, incipies decadem alteram, his verbis: *Ave Maria, cruentam videns parvuli JESU circumcisionem.* Hujus doloris typus fuit *Exod. 4.* Tulit Sephora acutissimam petram, & circumcidit filium suum, & ait: *Sponsus sanguinum tu mihi es.*

Tertiam dein decadem sic inchoabis, & perages: *Ave Maria, doloris gladio perfossa cum à Simeone audires filium tuum multis positam in ruinam.* Hujus doloris imaginem prætulit Noëma, quæ cum plausu Bethlehem ingressa, respondebat: *Ruth. 1.* *Ne vocetis me Noëmi, id est pulchram, sed vocate me mara, id est amaram, quia amaritudine valde me replevit omnipotens.*

Quartam decadem sic ordieris: *Ave Maria, lugens infantium cadem jussu Herodis interfectorum.* Præfiguravit hunc dolo-

rem Maria soror Moysis *Exod. 2.* cum luget infanticidium masculorum Pharaonis imperio perpetratum.

In quinta decade hæc addes: *Ave Maria cum Jesu filio, & Josepho sponso tristis in Ægyptum fugiens.* Hujus doloris signum videbis *Gen. 12.* cum sacra descendere cogitur cum Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi. Ubi hanc primam tertiam dolorosi rosarii peregeris Parthenophile, vel submissa voce, vel mœsto murmure, sequentem de doloribus tuæ Matris hymnum decantabis:

Hymnus.

O quam mœstus cordis æstus,

Piam Matrem conficit;

Suum natum dum libratum

Super ligno conspicit!

Obstupescit, inardescit,

Ingemiscit, æstuat;

Sic amore, sic dolore,

Sic utroque fluctuat,

Ah decora quondam ora,

Quàm sunt modo pallida!

Et perfossa, dixit ossa,

Quàm sunt modo squallida!

Quot cruenta sunt tormenta,

Quæ te Jesu lacerant:

Violenta tot lamenta

Me præsentem macerant.

Fundat cœlum, fundat solum,

Lachrymarum flumina;

Aruere, marcuere

Mea pridem lumina.

Unitati, Trinitati

Sit perennis gloria:

Vulnerati Dei Nati

Perpes sit memoria.

ψ. Regina Martyrum qua juxta crucem constisti.

℣. Per te salutem hauimus ex vulneribus Christi.

Ave Princeps generosa,

Martyrumque prima Rosa,

Virginumque lilium!

Quæ dolore marcescebas,

Et amore tabescebas,

Contemplando filium.

Hujus nati per tormentum

Te precamur, & cruentum

Cordis tui gladium;

Ut hic tecum lugeamus,

Atque piè decurramus

Vitæ nostræ stadium! Amen.

Secundam tertiam dolorosi Virginis
rosarii in hunc modum decurres Parthe-
nophile: Primam decadem sic? *Ave*
Maria mœstissima filium tuum triduo per-
ditum inquirens. Hanc amaritudinem
expressit typicè Anna ad filium absen-
tem suspirans *Tob. 10. Eò quod die statuto*

*minime reverteretur filius, sebat Mater
ejus irremediabilibus lacrymis:*

Secundam verò sic: *Ave Maria cha-
rissimo sponso Joseph morienti cum filio assi-
stens. Judith. 8. Mortuus est Manasses so-
latium Judith conjugis suæ.*

In Tertia dein decade sic orabis: *Ave
Maria ex morte S. Joannis Baptiste vehe-
menter afflicta. 2. Paral. 35. Regem Jo-
siam optimum lugent interemptum fi-
liz Sion.*

In quarta decade: *Ave Maria dolens
ob varias tentationes, & ludibria filio inter-
pradicandum irrogata. Gen. 37. Dolet Ra-
chaël primogenitum suum Joseph à
fratribus irrideri.*

Tandem quintam decadem sic ordie-
ris: *Ave Maria summodò anxia cum Ju-
dæi quærent Jesum interficere. Hunc do-
lorem videtur omnino præfigurasse
Ester, cum mœrore conficeretur, eò
quod impius Aman necem machinare-
tur Martochæo.*

Hymnus.

Jam toto subitus vespex eat polo,
Et sol attonitum præcipites diem,

Dum

Dum fœvæ recolo ludibrium necis,
 Supremamque catastrophæ.
 Spectatrix aderas supplicio parens,
 Cor induta Parens vere adamantinum,
 Libratus media filius in cruce
 Centum cum gemitus dabat.
 Pependens ante oculos natus, atrocibus
 Sectus verberibus; natus hiantibus
 Fossus vulneribus; quot penetrantibus
 Te confixit aculeis!
 Eheu sputa! alapæ, verbera, vulneta;
 Eheu! fel, aloë, spongia, lanceæ:
 Eheu! spina, cruor, quam variâ pium
 Cor pressere tyrannide!
 Cunctis interea Itas generosior
 Virgo funeribus: prodigio novo,
 In tantis moriens non moreris tamen
 Heroïna doloribus.
 Sit Summæ Triadi gloria, laus, honor,
 A qua suppliciter sollicita prece
 Posco, Parthenii roboris æmulas
 Vires, rebus in asperis.

¶. Regina Martyrum qua juxta crucem consististi.

¶. Per te salutem habuimus ex vulneribus Christi.

O quot undis lacrymarum,
 Quo dolore volvitur,
 Mergiturque, de trabali
 Dum revulsum stipite,
 Cernit ulnis incubantem
 Virgo Mater filium!
 Os suave, mite pectus,
 Et latus reconditum

Sauciamque tum sinistram,
 Dexteramque sauciam,
 Et cruentas inde plantas
 Mille tringit lacrymis.
 Centies que milliesque
 Stringit arctis nexibus
 Pectus illud, illa labra,
 Illa, & illa vulnera :
 Sicque tota colliquescit
 In doloris osculis.

Eia Mater obsecramus
 Per tuas has lacrymas ;
 Filiique tristi funus,
 Vulnerumque purpuram,
 Hunc tui cordis dolorem
 Conde nostris cordibus.

Esto Patri, filioque
 Et coevo Flamini ;
 Esto summæ Trinitati,
 Sempiterna gloria ;
 Et perennis laus, honorque
 Hoc & omni sæculo. Amen.

Tertiam demum partem dolorosi ro-
 sarii sic perages : Decas Ima : *Ave Ma-*
ria tristissima ob valedictionem filii euntis ad
mortem. Hujus doloris figura esse pote-
 rat Sara, suum unicum Isaac dimitten-
 tem, ut in monte immolaretur ; Saram
 enim ejus rei consciam fuisse, tradunt S.
 Augustinus, Nyssenus, Procop.

Decas

Decas 2. *Ave Maria obvia Christo facta cum crucem bajularet.* 2. *Machab. 3.* Tristi Pontifici Oniæ flentes Virgines occurrunt.

Decas 3. *Ave Maria stans juxta crucem morientis Jesu doloris gladio perfossa.* 2. *Machab. 7.* Mater Machabæorum filios suos milere torqueri, & emori conspici.

Decas 4. *Ave Maria in cujus sinu depositus mortuus filius.* 4. *Regum 4.* Dolens Sunamitis videt in sinu, & genibus suis filium expirantem.

Decas 5. *Ave Maria filium cum aliis tristissima sepeliens.* 2. *Reg. 21.* Filii Resphæ, quos Mater substrato sibi cilicio in crucem actos luxerat, & custodierat, sepulturæ traduntur. Nunc ut memoriæ tuæ consulam Parthenophile, quindecim hosce dolores Marianos pauculis his versibus complexos excipe.

1. 2. 3. 4. 5.
En, stabulum, cultrum, gladium eademque fugamque.

1. 2. 3. 4. 5.
Amissum, Functum, Plexum, irrisum, interimendum.

1. 2. 3. 4. 5.
Amplexum, occursum, fixum, positum, atq; sepultum.

Hymnus.

Stabat Mater dolorosa

Juxta crucem lachrymosa,

Dum pendebat filius.

Cujus animam gementem

Contristatam, & dolentem

Pertransiuit gladius.

Quam tristis, & afflicta

Fuit illa benedicta,

Mater unigeniti

Quæ mœrebat, & dolebat,

Et tremebat, cum videbat

Nati pœnas inclyti.

Quis est homo, qui non fletet,

Christi matrem si videret,

In tanto supplicio?

Quis non posset contristari,

Piam Matrem contemplam

Dolentem cum filio?

Pro peccatis suæ gentis

Vidit Jesum in tormentis,

Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum,

Morientem, desolatum,

Dum emisit spiritum.

Eja Mater fons amoris,

Me sentire vim doloris,

Fac ut tecum lugeam.

Fac ut ardeat cor meum,

In amando Christum Deum,

Ut sibi complaceam.

Sancta Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.

Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Pœnas mecum divide.

Fac me verè tecum flere,
Crucifixo condolere
Donec ego vixero.

Juxta crucem tecum stare,
Te libenter sociare,
In planctu desidero.

Virgo virginum præclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.

Fac me plagis vulnerari,
Cruce fac inebriari
Ob amorem filii.

Inflammarus & accensus,
Per te virgo sim defensus
In die Judicii.

Fac me cruce custodiri,
Morte Christi præmuniri,
Confoveri gratia.

Quando corpus morietur,
Fac ut animæ donetur,
Paradisæ gloria. Amen.

¶ Regina Martyrum quæ juxta crucem con-
stitisti:

¶ Per te salutem hauriamus ex vulneribus
Christi.

G

7

Ora

Oratio.

INterveniat pro nobis Domine Jesu
 Chryste apud tuam sanctam elementiam,
 nunc & in horâ mortis nostræ piis-
 sima Virgo Maria Mater tua, cujus sa-
 cratissimam animam in hora passionis,
 & mortis tuæ doloris gladius pertran-
 sivit. Qui vivis & regnas cum Patre
 in unitate spiritus S. Deus, per omnia
 sæcula sæculorum-

Meditatio de B. V. juxta
 crucem.

Stabat juxta crucem JESU Mater
 ejus. O amantissima Mater mea,
 & l'omina ubinam siabas? nunquid
 tantum juxta crucem, imo certe in cru-
 ce cum filio tuo dulcissimo crucifixa
 eras. sed hoc distat, quod ipse in cor-
 pore, tu autem in corde; Nec non &
 ejus vulnera per corpus dispersa, in
 materno tuo corde sunt unita. ibi Do-
 mina laceratum est cor tuum, ibi spi-
 nis coronatum, ibi Illatum, ibi ex-
 probratum, & contumeliis plenum,
 aceto & felle potatum. O Mater! cur
 ivisti immolari pro nobis? nunquid
 non

non sufficiebat passio filii tui pro nobis,
nisi crucifigeretur & Mater? O cor
amoris, cur conversum es in globum
doloris? aspicio Domina cor tuum,
sed cor non video: imo magis myr-
rham, & absynthium & fel video,
Quæro Matrem Dei, & invenio sputa,
flagella, & vulnera, quia tota conver-
sa est in ista. O plena amaritudine, &
doloribus, quid fecisti? cur vas sancti-
tatis facta es vas pœnalitatis? O Do-
mina, quare non es solitaria in tua ca-
mera? quare ivisti ad Calvariæ locum?
non est tua consuetudo virgo pudicissi-
ma ad talia properare spectacula. cur
te non retinuit pudor virginalis, cur
non retinuit horror facinoris? cur non
retinuit verecundia muliebris, cur non
loci turpitude, cur non retinuit vulgi
multitudo, & mali detestatio? Cur non
retinuit clamoris vehementia, stulto-
rum vesania, dæmoniacorum caterva?
Hæc non considerasti Domina, quia
cor tuum totum alienatum præ dolore
in te non erat ubi animabat, sed in fi-
lio, quem amabat; erat in afflictione
fili

fili

fili, & in vulneribus Unici, & in morte dilecti. Non considerabat cor tuum vulgus, sed filii vulnus, non presuram, sed fixuram; non clamorem, sed livorem: non horrorem, sed dolorem. Revertere, revertere Mater nostra ad locum pristinum, ne cum percussione pastoris, te etiam amittamus, ut non unâ horâ utriusque privemur regimine. Non est consuetudo Domina mulieres tali morte condemnari: nec etiam contra Te sententia damnationis lata est; sed forte ista audire non potes, quia amaritudine repletum est cor tuum. O mira res, tota es in vulneribus Christi, totus Christus crucifixus est in intimis visceribus cordis tui. Quomodo est hoc, quod continens sit in contento? O homo vulnera cor tuum, si vis hanc intelligere questionem. Aperi cor tuum clavis, & lancea, & veritas subintrabit. Non enim intrabit sol justitiæ in cor elatum. Sed ô vulnerata Domina, vulnera corda nostra, & in cordibus nostris tuam & filii renova passionem. Cor tuum
vul-

vulneratum conjunge cordi nostro, ut tecum tuis vulneribus pariter vulneremur. Cur hoc tuum cor saltem ô piissima Mater, non habeo, ut quocunq; pergam semper tuo filio videam te confixam. O Domina suavissima si non vis mihi dare tuum filium Crucifixum, nec cor tuum vulneratum, saltem quæso mihi tribue filii tui vulnera, contumeliasque & illusiones, ac opprobria, & illa, quæ in te sentis. Quæ enim Mater est, si posset & à se, & à suo filio non auferret passiones, & in suo fero reponeret? aut si sic inebriata es istis, quod nec ea vis à tuo corde, nec à filio tuo separare; saltem ô Mater illis ignominias, & vulneribus me indignissimum conjunge, ut tibi, & filio tuo salarium sit habere socium pœnarum. O quam beatus essem, si possem vobis saltem in vulneribus sociari! Quid enim majus est, ô Mater, quam habere cor junctum cordi tuo, & filii tui corpori perforato? Nonne cor tuum plenum est gratiæ illius? Et si apertum est, quomodo si perforatum est

cor-

corpus illius, non emanat simul dulcedo ejus in cor sibi junctum? Et si filius tuus gloria beatorum est, quomodo si perforatum est corpus ejus, non emanat illius dulcedo gloriæ in cor sibi junctum? Non enim intelligo aliter posse esse, sed timeo ne simus aliquando longè, & credamus esse propè. O Domina, quare mihi quod peto non tribuis? Si te offendi, pro justitia cor meum vulnera. Si tibi servivi, nunc pro mercede peto vulnera. Et ubi est, ô Mater, ubi est pietas tua, ubi est immensa clementia tua? quare facta es mihi crudelis, quæ semper fuisti benigna, quæ facta es mihi avara, quæ semper fuisti liberalis & larga? Non peto à Te Domina solem, neque sydera, sed peto vulnera? Quid est hoc, quod de istis vulneribus es avara: Aut à me Domina vitam aufer corporalem, aut cor meum vulnera; verecundum enim mihi est, & probrosum videre Dominum meum Jesum vulneratum, & Te convulneratam Dominam, & me servum vitiosissimum pertransire illæsum.

Certe

Certe scio, quid faciam, vel ibi sine cessatione, & intermissione, cum clamore & lacrymis tuis pedibus provolutus postulabo, clamabo, ero nimium importunus, & hæc mihi tribues; vel si me percusseris, ut recedem, stabo tamen & tua sustinebo flagella, donec ero undique vulneratus. Si autem sine percussione blandiri volueris, perseverabo constans, & tua recipiam blandimenta, & ipsæ blanditiæ cor meum vulnerabunt amore; si autem ne quidquam dixeris, tunc cor meum vulnerabitur tristitiâ, & dolore, & sic sine vulnere non recedam.

DIES JOVIS.

Attendite, & videte si est dolor
sunt dolor meus.

CAPUT I.

Magitudo Mariani doloris consideratur ex eo, quod sit Regina Martyrum.

Non defuerunt Parthenophile, iique graves authores, qui Matrem tuam sanctissimam Virginem corporali gladio